

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Anna Kozłowska

SSN Barbara Myszka (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. M. i M. M.1
przeciwko M. sp. z o.o. w K.
o ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 czerwca 2016 r.,
zażalenia powodów
na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 5 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca 529/15,

**1. odrzuca zażalenie w części dotyczącej sprawdzenia
wartości przedmiotu zaskarżenia i oznaczenia jej kwotą 35.000 zł
(trzydzieści pięć tysięcy złotych),**

2. oddala zażalenie w pozostałej części.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 5 lutego 2016 r. z urzędu sprawdził wartość zaskarżenia kasacyjnego i określił ją na kwotę 35 000 zł, po czym odrzucił skargę kasacyjną powodów od wyroku tego Sądu z dnia 4 listopada 2015 r., oddalającego ich apelację od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Podgórze w Krakowie z dnia 25 września 2014 r., którym zostano oddalone powództwo o uznanie za bezskuteczne umów sprzedaży zawartych przez

stronę pozwaną w dniu 14 maja 2011 r. Stwierdził, że w pozwie powodowie oznaczyli wartość przedmiotu sporu kwotą 35 000 zł i taką samą kwotą oznaczyli w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia, zgodnie natomiast z art. 398 § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, a w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych - niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Ze względu na to, że wartość zaskarżenia kasacyjnego nie może być wyższa od wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym, oznaczona przez powodów w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 127 000 zł podlegała z urzędu sprawdzeniu, co z kolei spowodowało konieczność odrzucenia wniesionej skargi jako niedopuszczalnej (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powodowie zarzucili naruszenie art. 398 § 1 oraz art. 383 w związku z art. 398¹² k.p.c. przez nieuwzględnienie, że także w postępowaniu kasacyjnym „...można rozszerzyć żądanie za dalsze okresy...”. Na tej podstawie wniesli o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i nadanie sprawie biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienia wymienione w art. 394¹ k.p.c., do których nie należy postanowienie sądu drugiej instancji o sprawdzeniu z urzędu wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego i oznaczeniu jej określoną kwotą pieniężną. Ze względu jednak na to, że w sprawach o prawa majątkowe wartość przedmiotu zaskarżenia przesądza o dopuszczalności skargi kasacyjnej, prawidłowość oznaczenia tej wartości podlega zbadaniu przy rozpoznawaniu zażalenia na postanowienie odrzucające skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną.

Skarżący, wnosząc o uznanie określonych czynności prawnych za bezskuteczne na podstawie art. 527 k.c., oznaczyli wartość przedmiotu sporu kwotą 35 000 zł i taką samą kwotą oznaczyli wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji złożonej od wyroku oddalającego powództwo. W tej sytuacji Sąd Apelacyjny prawidłowo oznaczył wartość przedmiotu zaskarżenia kwotą 35 000 zł, wartość zaskarżenia kasacyjnego bowiem nie może przewyższać wartości przedmiotu

sporu ani wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu apelacyjnym. Wyjątek od tej zasady dotyczy jedynie przypadków rozszerzenia powództwa albo zasądzenia ponad żądanie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2003 r., III CZ 88/03, nie publ., z dnia 22 czerwca 2006 r., V CZ 40/06, nie publ., z dnia 28 maja 2008 r., II CSK 38/08, nie publ. i z dnia 25 czerwca 2015 r., III CZ 31/15, nie publ.).

W sprawie, w której przedmiotem powództwa jest roszczenie przewidziane w art. 527 k.c. dla oznaczenia wartości przedmiotu sporu miarodajne są dwie wartości: albo wartość tego, co na skutek zaskarżonej czynności z majątku dłużnika wyszło lub do niego nie weszło, albo wartość wiarygodności zaskarżającego wierzyciela - w zależności od tego, która z tych wielkości jest niższa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2007 r., IV CZ 105/06, nie publ., z dnia 7 maja 2008 r., II CZ 25/08, nie publ. i z dnia 25 września 2013 r., IV CSK 225/13, nie publ.).

Uszło uwagi skarżących, że niniejsza sprawa nie jest sprawą o świadczenie powtarzające się w rozumieniu art. 383 k.p.c., w której w postępowaniu apelacyjnym można rozszerzyć żądanie pozwu o świadczenia za dalsze okresy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił zażalenie w części dotyczącej sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia i oznaczenia jej kwotą 35 000 zł (art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.), a w pozostałej części oddalił je jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

jw